

အိမ်ထိုင်ရာမှ အိမ်ထိုင်ရာ
သို့အားလုံးအားလုံး

The day I left home for the city

✎ Lesley Koyi, Ursula Nafula
& Brian Wambi
📍 Naw Thazin Hpway
3
🗣️ မြန်မာဘာသာ / English (en)

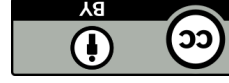
Global Storybooks

globalstorybooks.net

မြန်မာ့အားလုံးအားလုံးအားလုံး
အားလုံး / The day I left home for the

city

✎ Lesley Koyi, Ursula Nafula
& Brian Wambi
📍 Naw Thazin Hpway (my)

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

ကျွန်တော့်ရွာမှာရှိတဲ့ ဘတ်စ်ကားဂိတ်သေးသေးလေး
ဟာ လူတွေနဲ့ ရုပ်နေပိုပြီးဘတ်စ်ကားတွေကလည်း လူတ
င်ထားတာအလွန်အကျွံများပဲဖြစ်နေပါတယ်။ အောက်မှာ
ဆိုရင် ပစ္စည်းတွေနဲ့ ပိုပြီးလေးလံနေပါတယ်။ လ
က်မှတ်ရောင်းသမားတွေကလည်း သူတို့ရဲ့ ဘတ်စ်ကား
သွားမယ့်နေရာတွေရဲ့အမည်ကို အော်နေပါတယ်။

...

The small bus stop in my village was busy with
people and overloaded buses. On the ground
were even more things to load. Touts were
shouting the names where their buses were
going.

"City! City! Going west!" I heard a tout shouting. That was the bus I needed to catch.

...

။ငးယဉ္ဇာတ
 င ညံုးခးထိယွဲယွဲထွဲခွဲးယ ငးယဉ္ဇာတ နှဲးခး
 ။ဣယုယုယွဲးငြဲယယုယုယုယု နှဲးခးငးယဉ္ဇာတ
 လ ညံုးခးထိယွဲယွဲထွဲခွဲးယ ။ယုယုယုယုယုယု

မိုးကြိုသွားမယ့် ဘတ်စ်ကားဟာ ပညွှဲခါနီးနေပါပြီဒါပေမယ့် လူတွေက တိုးကိတ်ပြန်နေတုန်းပါဘဲ။ တစ်ချို့က သူတို့အိတ်ကို ကားအောက်မှထားပါတယ်။ တစ်ချို့တော့ သူတို့အိတ်ကို ကားပေါ်က တန်းထဲမှာထားပါတယ်။

...

The city bus was almost full, but more people were still pushing to get on. Some packed their luggage under the bus. Others put theirs on the racks inside.

အပန်နီမှာလည်း ဘတ်စ်ကားက အမန်နီပညွှဲသွားပါတယ်။ သိပ်မကပြင် အရှုဘောက်ကို ပန်နီသွားပါတော့မယ်။ ယခု ကျွန်တော့်အတွက်အရေးကြီးဆုံးက ကျွန်တော့်ဦးလေးရဲ့အိမ်ကို စရာဖို့ဘဲဖြစ်ပါတယ်။

...

The return bus was filling up quickly. Soon it would make its way back east. The most important thing for me now, was to start looking for my uncle's house.

New passengers clutched their tickets as they looked for somewhere to sit in the crowded bus. Women with young children made them comfortable for the long journey.

...

။ဣတဂြုဏ်တယလသံသယ
လပွဲးလခယတံင်္ဂါးလံသုဏ်လံဗ်းစွေ ဣဝံ
ခွဲးခွဲးအံင်္ဂါးလခယ ။ဣတဂြုဏ်တယလသံသယ
စံင်္ဂါးလခယ တံင်္ဂါးလခယ
စံင်္ဂါးလခယ တံင်္ဂါးလခယ

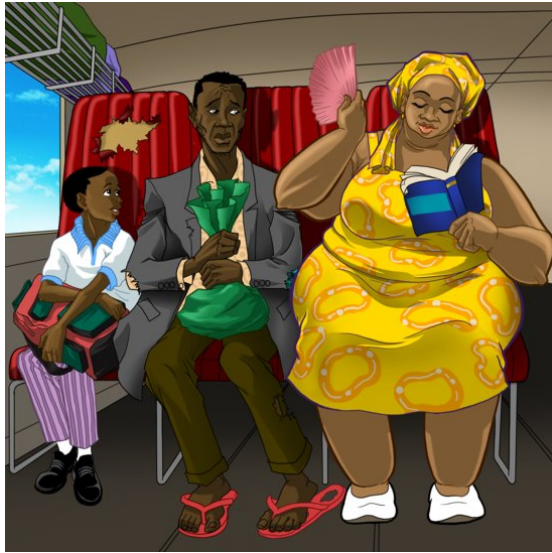

Nine hours later, I woke up with loud banging and calling for passengers going back to my village. I grabbed my small bag and jumped out of the bus.

...

။ဣတဂြုဏ်တယလသံသယ
ယဂြုဏ်တယလသံသယ
။ဣတဂြုဏ်တယလသံသယ
စံင်္ဂါးလခယ တံင်္ဂါးလခယ

ကျွန်တော်ကတော့ ပပြောင်းပေါက်နားမှာ ကျုံ့ကျုံ့လေးထိုင်လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော့နားမှာ ထိုင်တဲ့သူက ပလတ်စတစ်အိတ်အစိမ်းရောင်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ကိုင်ထားပါတယ်။ သူဟာ ညှပ်ဖိနပ်အဟောင်း၊ စုတ်နေတဲ့ကုတ်အင်္ကျီ ဝတ်ထားပြီးစိတ်လှုပ်ရှားနေပုံပေါ်ပါတယ်။

...

I squeezed in next to a window. The person sitting next to me was holding tightly to a green plastic bag. He wore old sandals, a worn out coat, and he looked nervous.

လမ်းမှာ ကျွန်တော်က မျှော်နေတဲ့ ကျွန်တော့်ဦးလေးရဲ့ နေရာမှာမည်ကိုလည်း အလွတ်ကျက်ထားပါတယ်။ အပ်နေဆဲဘဲ ကျွန်တော်ဟာ မကပြီးတကပြီးနဲ့ ရေရွတ်နေပါတယ်။

...

On the way, I memorised the name of the place where my uncle lived in the big city. I was still mumbling it when I fell asleep.

၂၆ ။ ဣတ္ထိယ ဣတ္ထိယ ဣတ္ထိယ ။ ဣတ္ထိယ ဣတ္ထိယ ဣတ္ထိယ ။ ဣတ္ထိယ ဣတ္ထိယ ဣတ္ထိယ ။ ဣတ္ထိယ ဣတ္ထိယ ဣတ္ထိယ ။ ဣတ္ထိယ ဣတ္ထိယ ဣတ္ထိယ ။

...

I looked outside the bus and realised that I was leaving my village, the place where I had grown up. I was going to the big city.

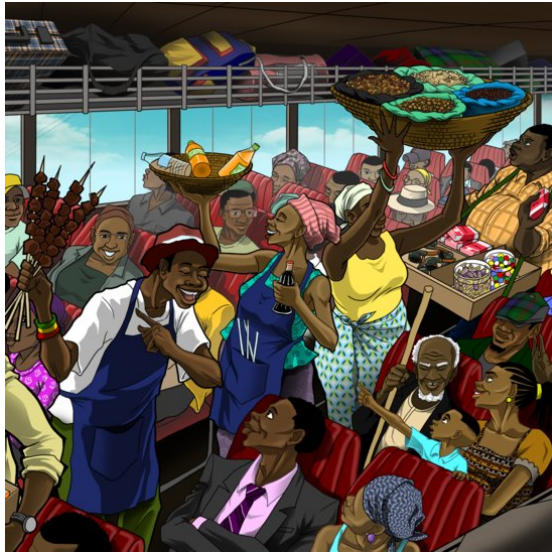

၂၇ ။ ဣတ္ထိယ ဣတ္ထိယ ဣတ္ထိယ ။ ဣတ္ထိယ ဣတ္ထိယ ဣတ္ထိယ ။ ဣတ္ထိယ ဣတ္ထိယ ဣတ္ထိယ ။ ဣတ္ထိယ ဣတ္ထိယ ဣတ္ထိယ ။ ဣတ္ထိယ ဣတ္ထိယ ဣတ္ထိယ ။

...

But my mind drifted back home. Will my mother be safe? Will my rabbits fetch any money? Will my brother remember to water my tree?

လူတို့တက်တာပည့်သွားတဲ့အခါမှာ ခရီးသည်တွေဟော
နေရာယူကပြီတယ်။ ခေါင်းရွက်ဈေးသည်တွေကတော့
သူတို့ရောင်းတာတွေကုန်အောင် ဘတ်စ်ကားထဲတိုးဝင်
ဝင်နေတုန်းပါဘဲ။ လူတိုင်းက သူတို့ရောင်းတဲ့ပစ္စည်းတွေ
ရဲ့အမည်ကို အော်ဟစ်နေကပြီတယ်။ စကားလုံးတွေက
တော့ ကျွန်တော့အတွက် ရီစရာဖြစ်နေပါတယ်။

...

The loading was completed and all passengers
were seated. Hawkers still pushed their way into
the bus to sell their goods to the passengers.
Everyone was shouting the names of what was
available for sale. The words sounded funny to
me.

ခရီးဆက်သွားရင်း ကားအတွင်းပိုင်းက အရမ်းပူလာ
ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ အိပ်ပျော်ဖို့အတွက် မျက်စိမှိ
တ်ထားလိုက်ပါတယ်။

...

As the journey progressed, the inside of the bus
got very hot. I closed my eyes hoping to sleep.

A few passengers bought drinks, others bought small snacks and began to chew. Those who did not have any money, like me, just watched.

...

အချို့သည် အစားအသောက်များကို ဝယ်ယူခဲ့ပြီး အချို့က အစားအသောက်များကို စားသောက်ခဲ့ပြီး အချို့ကမူ ငွေမရှိသဖြင့် အစားအသောက်များကို မဝယ်နိုင်ခဲ့ပါ။

As the bus left the bus stop, I stared out of the window. I wondered if I would ever go back to my village again.

...

ဘယ်အခါမှ ငါ့အိမ်သို့ မပြန်နိုင်ပါ။ ငါ့အိမ်သို့ မပြန်နိုင်ပါ။ ငါ့အိမ်သို့ မပြန်နိုင်ပါ။

ဒီလိုလုပ်နေတာတွေကို ကားစထွက်ဖို့အဆင်သင့်ရှိပြီးဆိုတာ သတိပေးတဲ့ ကားဟွန်းတီးတာက ဖျက်လိုက်ပါတယ်။ လက်မှတ်ရောင်းတဲ့သူက ခေါင်းရွက်ဈေးသည်တွေကို မောင်းထုတ်လိုက်ပါတယ်။

...

These activities were interrupted by the hooting of the bus, a sign that we were ready to leave. The tout yelled at the hawkers to get out.

ခေါင်းရွက်ဈေးသည်တွေဟော တစ်ဦးကိုတစ်ဦးတွန်းထုတ်ပြီးကားအပြင်ဘက်ကို ထွက်လာပါတယ်။ တစ်ချို့က ခရီးသွားတွေကို အကူပြုပေးနေကြတာပါ။ တစ်ချို့ကလည်း နောက်ဆုံးမိနစ်ထိ သူတို့ပစ္စည်းရောင်းထွက်ဖို့အတွက် ကြိုးစားကပြီတယ်။

...

Hawkers pushed each other to make their way out of the bus. Some gave back change to the travellers. Others made last minute attempts to sell more items.